

Zadeva C-259/24

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

12. april 2024

Predložitveno sodišče:

Tribunal judiciaire de Marseille (Francija)

Datum predložitvene odločbe:

8. april 2024

Tožeča stranka:

SAS Ténergie Développement

Tožena stranka:

Directeur Régional des Douanes de Marseille

Direction Interrégionale des douanes Provence – Alpes – Côte d'Azur – Corse

Direction Régionale des Douanes de Marseille

[...] (ni prevedeno)

PROCESNI SKLEP

[...] (ni prevedeno)

ZADEVA: SAS TENERGIE DEVELOPPEMENT/LE DIRECTEUR REGIONAL DES DOUANES DE MARSEILLE, javna ustanova Direction interrégionale des douanes Provence-Alpes-Côte d'Azur-Corse, javna ustanova Direction Régionale des Douanes de Marseille

[...] (ni prevedeno) med:

TOŽEČO STRANKO V POSTOPKU V GLAVNI STVARI IN AKCESORNEM POSTOPKU

SAS TENERGIE DEVELOPPEMENT, [...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [podatki o tožeči stranki in njenem zastopniku]

TOŽENIMI STRANKAMI V POSTOPKU V GLAVNI STVARI IN AKCESORNEM POSTOPKU

LE DIRECTEUR REGIONAL DES DOUANES DE MARSEILLE, [...]
(ni prevedeno)

DIRECTION INTERREGIONALE DES DOUANES PROVENCE ALPES COTE D'AZUR CORSE, ki jo zastopa direktor, [...] (ni prevedeno)

DIRECTION REGIONALE DES DOUANES DE MARSEILLE, ki jo zastopa direktor, [...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [podatki o toženih strankah in njihovih zastopnikih]

[...] (ni prevedeno) [postopkovni elementi]

PREDSTAVITEV SPORA:

Skupina TENERGIE razvija in upravlja sončne elektrarne za proizvodnjo električne energije v Franciji.

Družba TENERGIE DEVELOPPEMENT opremo za gradnjo sončnih elektrarn kupuje pri dobaviteljih iz različnih držav. Leta 2013 je zaradi uskladitve proizvodnje sončnih panelov tajvanskega podizvajalca TYNSOLAR COP izbrala družbo UPSOLAR.

Od decembra 2013 so se v Fos-sur-Mer uvažali fotovoltaični paneli, ki sta jih v prosti promet in porabo sproščali družbi Gontrand Frères in Kuehne Nagel, carinska zastopnika, zadolžena za deklaracije družbe Ténergie Développement.

Administration des Douanes françaises (francoska carinska uprava) je po mednarodni preiskavi, ki jo je leta 2014 zaradi preveritve carinskega porekla fotovoltaičnih panelov, ki so bili s Tajvana uvoženi v Evropo, opravil urad OLAF ((Evropski) urad za boj proti goljufijam), izvedla kontrolo uvoza družbe TENERGIE DEVELOPPEMENT.

Uprava je družbi TENERGIE DEVELOPPEMENT 15. oktobra 2015 vročila obvestilo o izidu preiskave, v kateri so bile ugotovljene kršitve evropskih protidampinških predpisov, 15. decembra 2015 pa je izdala obvestilo o kršitvi zaradi lažnih deklaracij o poreklu panelov, uvoženih med 18. decembrom 2013 in 27. februarjem 2014.

Prva odmerna odločba ji je bila poslana 2. marca 2016.

Direction des douanes (carinski urad) je odmerno odločbo z dne 2. marca 2016 po tožbi za razglasitev ničnosti, ki jo je vložila družba TENERGIE DEVELOPPEMENT, 21. novembra 2019 razveljavil zaradi nespoštovanja pravice do izjave.

Nato ji je 11. decembra 2019 vročil novo obvestilo o izidu preiskave.

26. avgusta 2020 jo je obvestil o kršitvi zaradi nespoštovanja carinskih predpisov.

16. septembra 2020 je bila izdana nova odmerna odločba za plačilo 2.405.887 EUR (protidampinška dajatev v višini 1.979.575 EUR in izravnalna dajatev v višini 426.321 EUR).

Directeur régional des douanes (direktor regionalnega carinskega urada) je ugovor dolžnika 4. marca 2021 zavrnil.

Družba TENERGIE DEVELOPPEMENT je s priporočenim dopisom s povratnico z dne 12. aprila 2021 zahtevala odpust protidampinških in izravnalnih dajatev v višini 2.405.887 EUR, naloženih z odmerno odločbo [...] (ni prevedeno) z dne 16. septembra 2020.

Direktor regionalnega carinskega urada je s priporočenim dopisom s povratnico z dne 19. oktobra 2021 izdal negativno odločbo.

Družba TENERGIE DEVELOPPEMENT je 4. maja 2021 zoper direction interrégionale des douanes et la recette interrégionale des douanes (medregionalni carinski urad in medregionalna carinska izterjava) pri tribunal judiciaire de Marseille (sodišče v Marseillu) vložila tožbo za razglasitev ničnosti odmerne odločbe.

Sodišče v Marseillu je s sodbo z dne 9. maja 2023 zavrnilo predloge družbe TENERGIE DEVELOPPEMENT, ki se je zoper to odločbo pritožila.

Carinska uprava) je 18. maja 2021 prejela nov zahtevek za odpust družbe TENERGIE DEVELOPPEMENT.

Direction générale des douanes (generalni carinski urad) je 16. septembra 2021 ta zahtevek za odpust zavrnil.

Z dopisom, vročenim 29. novembra 2021, je dokončno zavrnil odpust dajatev le-tej.

Družba TENERGIE DEVELOPPEMENT je po procesnem dejanju z dne 25. februarja 2022 pred sodiščem v Marseillu vložila tožbo zoper direction interrégionale des douanes Provence Alpes Côte d'Azur (medregionalni carinski urad za Provence Alpes Côte d'Azur), direction régionale des douanes de Marseille (regionalni carinski urad v Marseillu) in Monsieur le directeur régional

des douanes et droits indirects de Marseille (direktor regionalnega urada za carine in posredne dajatve v Marseillu), v kateri je predlagala, da se:

- za nično razglasi odločba o zavrnitvi zahtevka za odpust dajatev, ki ga je uprava prejela 19. aprila 2021,
- v celoti odpustijo protidampinške dajatve, izravnalne dajatve in zamudne obresti,
- v nasprotnem primeru odredi, naj carinska uprava zadevo ponovno obravnava in jo predloži v obravnavo Evropski komisiji,
- medregionalnemu carinskemu uradu za Provence Alpes Côte d’Azur – Corse, regionalnemu carinskemu uradu v Marseillu, direktorju regionalnega urada za carine in posredne dajatve v Marseillu naloži, naj ji solidarno plačajo odškodnino v višini 50.000 EUR.

Predlagala je tudi, da se navedenim naloži, naj ji nerazdelno plačajo 10.000 EUR na podlagi člena 700 Code de procédure Civile (zakonik o civilnem postopku), solidarno pa naj ji plačajo stroške.

Trdi, da so francoski, evropski in tajvanski carinski organi storili napako ter da te napake ni mogla ustrezno odkriti in da je ravnala v dobri veri.

Na podlagi navedenega so po njenem mnenju pogoji za odpust dajatev izpolnjeni.

Navaja, da je uprava storila napako s tem, ko Evropska komisija prek urada OLAF (Evropski urad za boj proti goljufijam), ki je razpolagal z dokazi, na podlagi katerih je bilo mogoče ugotoviti, da je poreklo dobavljenih sončni panelov s KITAJSKE, ni izvedla podrobnejše kontrole in ni obvestila družb, ki so te panele naročile. Poleg tega trdi, da bi morala carinska uprava, ki je izvedla kontrolo njenih naročenih proizvodov in je razpolagala z indici v zvezi s tem, to kontrolo opraviti temeljiteje ali jo med prvimi pregledi leta 2014 vsaj seznaniti s sumi glede dejanskega porekla panelov.

Trdi, da neobstoj pripomb po kontroli pomeni aktivno napako uprave v smislu člena 119 evropskega carinskega zakonika, da tajvanska potrdila o poreklu niso bila razveljavljena in so bila po carinski kontroli še vedno na voljo na spletišču tajvanske gospodarske zbornice, da tožene stranke niso dokazale, da so napako tajvanskih organov povzročile deklaracije podizvajalca in družbe UPSOLAR.

Sklicuje se na napako tajvanskih organov, ki lahko na kraju samem preverijo kraj proizvodnje materiala in ki potrdil o poreklu kljub preiskavi urada OLAF na kraju samem in informacijah, prejetih po sprejetju evropske uredbe leta 2014, niso razveljavili.

Uveljavlja višjo silo, ker gospodarski subjekt te napake ni mogel zaznati, saj nima na voljo takih preiskovalnih in nadzornih sredstev kot francoski carinski organi in tajvanski organi.

V zvezi s tem, da je bilo napako težko zaznati, opozarja na to, da je ureditev, ki se izvaja, še posebej zapletena v mednarodnem okviru, ki ga mala in srednje velika podjetja (MSP) težko razumejo, da ni specializirana za carinske zadeve in da ni mogla opraviti poglobljene analize, na podlagi katere bi odkrila dejansko poreklo panelov, ki so pod nadzorom organov Skupnosti.

Opozarja, da je pred sklenitvijo pogodbenega razmerja z družbo UPSOLAR pri neodvisni družbi naročila nadzor nad pogoji proizvodnje sončnih panelov pri tajvanskem podizvajalcu. Pojasnjuje, da jo je družba UPSOLAR seznanila z rezultati pregledov revizijskih družb na kraju samem.

Navaja, da dokazno breme glede tega, ali bi lahko odkrila dejansko poreklo panelov, nosi carinska uprava, ki to zatrjuje. Trdi, da poročilo urada OLAF iz novembra 2014 ne vsebuje nobenega elementa, ki bi kazal na to, da se je želela izogniti plačilu carine.

Navaja, da je ravnala v dobri veri, kar potrjuje zapisnik z dne 15. decembra 2015.

Podredno predlaga odpust dajatev na podlagi pravičnosti (člen 120 carinskega zakonika Skupnosti). Trdi, da je bila v posebnem položaju in da ni zavajala ali ravnala očitno malomarno, in da so izpolnjeni pogoji za odpust dajatev.

Navaja, da je z naročilom pregledov in preverjanja na kraju samem sprejela potrebne ukrepe za omejitev poslovnega tveganja v zvezi s poslom. Sklicuje se tudi na napako tajvanskih organov pri nadzoru.

Še bolj podredno trdi, da so francoski carinski organi kršili člen 41 listine o temeljnih pravicah in člen 22 carinskega zakonika Unije in da ni imela pravice do izjave. Navaja, da je bila dokončna zavrnitev odpusta sprejeta pred iztekom 30-dnevnega roka, v katerem je imela pravico do izjave, o kateri je bila uradno obveščena 21. septembra 2019, in da se je to zgodilo istega dne, ko je poslala svoje pripombe.

Dodaja, da je zaradi neugodne odločbe carinske uprave utrpela škodo.

Francoska carinska uprava predlaga zavrnitev zahtevkov. Predlaga, da se družbi TENERGIE DEVELOPPEMENT naloži, naj ji plača 3000 EUR zaradi dodatnih stroškov.

Trdi, da s potrdilom tajvanskih organov ni mogoče dokazovati carinskega porekla blaga v okviru protidampinške zakonodaje. Pojasnjuje, da se je zadevni fizični pregled na TAJVANU nanašal na predhodno uvožene panele.

Dodaja, da zapisnik z dne 15. decembra 2015 ne potrjuje, da napake ni mogoče zaznati, ampak zgolj to, da ni dokaza o tem, da družba TENERGIE DEVELOPPEMENT ni ravnala dobroverno.

Prereka, da bi bila kakršna koli napaka carinskih služb posledica njenega aktivnega ravnanja. Trdi, da gospodarskemu subjektu ni nikoli potrdila porekla uvoženega blaga. Odgovarja, da na podlagi samega blaga in spremnih dokumentov od decembra 2013 do maja 2014 ni bilo mogoče dvomiti o njegovem poreklu. Pojasnjuje, da pred prejemom ugotovitev urada OLAF po misiji iz novembra 2014 ni imela na voljo elementov, ki bi dokazovali napačno poreklo blaga, da organi tretje države niso pristojni za odločanje o nepreferencialnem poreklu izdelkov v okviru protidampinške politike evropskih organov in da glede tega med tajvanskimi in evropskimi organi ni sklenjen noben sporazum o sodelovanju. Na podlagi navedenega ugotavlja, da napake tajvanskih organov kot pogoja za odpust dajatev ni mogoče sprejeti. Dodaja, da so bile v preiskavi urada OLAF razkrite goljufije pri izdajanju potrdil o poreklu, da pasivna napaka ni upoštevna, ker ni sprejela deklaracij, čeprav naj bi imela na voljo elemente, na podlagi katerih bi lahko odkrila napake v deklaraciji, da ker napaka organov ni očitna, ni treba preučiti pogoja v zvezi z nezaznavnostjo napake in dobrovernega ravnanja gospodarskega subjekta.

Podredno glede pravičnosti odgovarja, da nedobrovernost dobavitelja za gospodarski subjekt ni posebna okoliščina, ampak tveganje, ki je neločljivo povezano s trgovanjem, proti kateremu se lahko zavaruje. Dodaja, da neizpolnitev obveznosti njenega dobavitelja, družbe UPSOLAR, ne pomeni izjemnega položaja, ki bi ga Evropska unija morala upoštevati.

Še bolj podredno se sklicuje na napačen datum iz dopisa z odgovorom uprave, ki je bil s priporočenim dopisom z vročilnico poslan 26. novembra 2021. Navaja, da družba TENERGIE DEVELOPPEMENT ni navedla novih elementov glede na prej navedene.

Sklep o ustavitvi postopka je bil izdan 27. marca 2023, ustna obravnava pa je bila razpisana za 11. september 2023.

Carinska uprava je s predlogi, vročenimi 29. avgusta 2023, predlagala razveljavitev sklepa o ustavitvi postopka, da bi se lahko sklicevala na sodbo z dne 9. maja 2023.

Zadeva je bila 23. oktobra 2023 vrnjena v ponovno odločanje.

Družba TENERGIE DEVELOPPEMENTS je s predlogi, vročenimi 22. oktobra 2023, predlagala predložitev vprašanj za predhodno odločanje Sodišču Evropske unije in prekinitvev postopka.

Družba TENERGIE DEVELOPPEMENT je z zadnjimi akcesornimi predlogi, vročenimi 10. februarja 2024, sodišču, ki ponovno odloča, predlagala, naj:

- njeno tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;
- jo posledično odveže plačila in/ali ji odpusti plačilo dajatev v višini 2.405.887 EUR ter zamudnih obresti in glob,
- Sodišču Evropske unije po potrebi na podlagi člena 267 PDEU predloži naslednji predlog za sprejetje predhodne odločbe:

[...] (ni prevedeno) [vprašanja za predhodno odločanje so v izreku]

- do odločitve Sodišča Evropske unije prekine odločanje o tožbi.

Trdi, da je z izvedbo pregledov prek neodvisnih družb uporabila številna zunanja sredstva, da je Evropska komisija uvedla mednarodno preiskavo urada OLAF, da bi jo morala carinska uprava seznaniti s sklopom indicev, na podlagi katerih je bilo mogoče sklepati, da bi paneli lahko izvirali s Kitajske, da carinska uprava ni ravnala z dolžno skrbnostjo, da je pregledala dokumente in 24. februarja 2014 izvedla fizično kontrolo, ne da bi izpostavila kakršne koli nepravilnosti glede porekla blaga, da je carinska uprava sprejela in potrdila uvoz blaga za sprostitev v prosti promet in porabo.

Trdi, da je za odpust zaprosila tako zaradi napake pristojnih organov kot določbe o pravičnosti, da bi morala francoska carinska uprava, ki je imela vezano pristojnost, zadevo predložiti v odločanje Evropski komisiji.

Francoska carinska uprava z zadnjimi predlogi, vročenimi 9. januarja 2024, predlaga, naj se ugotovi, da pogoji za odpust na podlagi členov 119 in 120 carinskega zakonika Unije niso izpolnjeni, da je besedilo člena 116 carinskega zakonika Unije jasno in ne potrebuje razlage, da zahtevka družbe TENERGIE za odpust ni treba predložiti Evropski komisiji, zato naj se njeni predlogi zavrnejo, odločitev o stroških pa pridrži.

Trdi, da ji zadeve ni treba predložiti Komisiji, če meni, da niso izpolnjeni pogoji iz člena 116 carinskega zakonika Unije, da Komisija ni kršila svojih obveznosti, da sama ni storila nobene napake v smislu člena 119 carinskega zakonika Unije, da so okoliščine primera povezane z rezultati preiskave EU, da carina gospodarskemu subjektu nikoli ni potrdila deklariranega porekla izdelkov, niti v času uvoznih operacij niti med naknadnimi pregledi, ki sta jih opravila urad v Fosu in regionalna preiskovalna služba, da upravi ni mogoče očitati, da je sprejela potrdila o nepreferencialnem poreklu, saj ti dokumenti ob uvozu nikakor niso bili potrebni, da francoski carinski organi niso storili nobene aktivne napake, saj niso imeli razloga za dvom v deklarirano poreklo in niso napačno uporabili veljavnih predpisov.

Razlogi in trditve strank so podrobneje pojasnjeni v zgoraj navedenih pisanjih.

OBRAZLOŽITEV ODLOČITVE:

Člen 49(2) zakonika o civilnem postopku določa, da „če je rešitev spora odvisna od vprašanja, ki odpira resno težavo in spada v pristojnost sodišča upravne pristojnosti, sodišče, pri katerem je bila sprva vložena tožba, slednjo odstopi pristojnemu sodišču upravne pristojnosti. (...). Sodišče postopek prekine do odločitve o predhodnem vprašanju.“

V skladu s členom 378 zakonika o civilnem postopku „se postopek s sklepom o prekinutvi postopka prekine za čas [ali] do nastopa dogodka, ki ga ta določa“.

Člen 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije določa, da je

„Sodišče Evropske unije [...] pristojno za predhodno odločanje o vprašanjih glede:

- (a) razlage Pogodb;
- (b) veljavnosti in razlage aktov institucij, organov, uradov ali agencij Unije.

Kadar se takšno vprašanje postavi kateremu koli sodišču države članice in če to sodišče meni, da je treba glede vprašanja sprejeti odločitev, ki mu bo omogočila izreči sodbo, lahko to vprašanje predloži v odločanje Sodišču.

Kadar je takšno vprašanje postavljeno v postopku, ki teče pred sodiščem države članice, zoper odločitev katerega po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva, je to sodišče dolžno predložiti zadevo Sodišču. (...)

Člen 116 carinskega zakonika Unije določa:

„1. Pod pogoji, ki jih določa ta oddelek, se zneski uvozne ali izvozne dajatve povrnejo ali odpustijo zaradi:

- (a) previsoko obračunanih zneskov uvozne ali izvozne dajatve;
- (b) pomanjkljivega blaga ali blaga, ki ne izpolnjuje pogojev pogodbe;
- (c) napake pristojnih organov; ali
- (d) pravičnosti.

[...]

3. Kadar carinski organi menijo, da je treba povračilo ali odpust odobriti na podlagi člena 119 ali 120, zadevna država članica predloži zadevo v odločitev Komisiji v naslednjih primerih:

- (a) če carinski organi menijo, da so posebne okoliščine posledica tega, da Komisija ni izpolnila svojih obveznosti;
- (b) če carinski organi menijo, da je Komisija storila napako v smislu člena 119;

(c) če so okoliščine primera povezane z ugotovitvami preiskave Unije, ki je bila opravljena v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 515/97 z dne 13. marca 1997 o medsebojni pomoči med upravnimi organi držav članic in o sodelovanju med njimi in Komisijo zaradi zagotavljanja pravilnega izvajanja carinske in kmetijske zakonodaje (6), ali drugim predpisom Unije ali sporazumom, ki ga je Unija sklenila z državami ali skupinami držav, ki vsebuje določbo za opravljanje takšnih preiskav Unije;

(d) če znesek, za plačilo katerega je zadevna oseba morda odgovorna glede ene ali več uvoznih ali izvoznih operacij, zaradi napake ali posebnih okoliščin dosega ali presega 500 000 EUR.

Ne glede na prvi pododstavek se zadeve ne predložijo v naslednjih primerih:

(a) če je Komisija že sprejela sklep v zadevi, v kateri gre za primerljiva dejanska in pravna vprašanja;

(b) če [je] Komisija že obravnava zadevo, v kateri gre za primerljiva dejanska in pravna vprašanja.

4. Kadar carinski organi sami ugotovijo v rokih, navedenih v členu 121(1), da je treba znesek uvozne ali izvozne dajatve povrniti ali odpustiti na podlagi člena 117, 119 ali 120, ga ob upoštevanju pravil o pristojnosti za odločanje povrnejo ali odpustijo po uradni dolžnosti.

5. Povračilo ali odpust se ne odobri, kadar je položaj, ki je privedel do obvestila o carinskem dolgu, posledica dolžnikovega goljufivega ravnanja.

6. Povračilo ne pomeni, da morajo zadevni carinski organi plačati obresti.

Obresti pa se plačajo, kadar se odločba o odobritvi povračila ne izvrši v treh mesecih od dne sprejetja navedene odločbe, razen če za neupoštevanje roka niso odgovorni carinski organi.

V takšnih primerih se obresti plačajo od dne izteka trimesečnega obdobja do dne povračila. Obrestna mera se določi v skladu s členom 112.

7. Kadar carinski organi pomotoma odobrijo povračilo ali odpust, se prvotni carinski dolg ponovno vzpostavi, kolikor ne zastara v skladu s členom 103. “

Člen 119 – Napake pristojnih organov.

„1. Razen v primerih, navedenih v drugem pododstavku člena 116(1) in členih 117, 118 in 120, se znesek uvozne ali izvozne dajatve povrne ali odpusti, kadar je bil znesek, ki ustreza carinskemu dolgu, o katerem je bilo dano prvotno obvestilo, zaradi napake pristojnih organov nižji od plačljivega zneska in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) ni mogoče razumno pričakovati, da bi dolžnik lahko ugotovil navedeno napako; in

(b) dolžnik je ravnal v dobri veri.

[...]“.

Člen 120 – Pravičnost.

„1. V drugih primerih, ki niso tisti iz drugega pododstavka člena 116(1) in členov 117, 118 in 119, se znesek uvozne ali izvozne dajatve povrne ali odpusti v interesu pravičnosti, kadar carinski dolg nastane v posebnih okoliščinah, v katerih dolžniku ni mogoče pripisati goljufivega ravnanja ali očitne malomarnosti.

2. Šteje se, da posebne okoliščine iz odstavka 1 obstajajo, če je iz okoliščin primera razvidno, da je dolžnik v izjemnem položaju v primerjavi z drugimi subjekti, ki opravljajo enako dejavnost, in v primeru odsotnosti teh okoliščin ne bi utrpel poslabšanja položaja zaradi pobranega zneska uvozne ali izvozne dajatve.“

Kadar gre za spor pred prvostopenjskim sodiščem, zoper odločitev katerega se je mogoče pritožiti, predložitev vprašanj za predhodno odločanje Sodišču Evropske unije v zvezi z razlago ni obvezna.

V obravnavanem primeru je rešitev spora odvisna od vprašanja, ki odpira resno težavo.

Družba TENERGIE DEVELOPPEMENT namreč meni, da je ob predložitvi blaga carini predložila vse potrebne dokumente, zlasti potrdilo o tajvanskem poreklu, da francoski carinski organi kljub fizičnemu pregledu blaga februarja 2014 in vprašanjem predstavnika carine nikoli niso izrazili niti najmanjšega pomisleka niti navedli nobenih nepravilnosti glede porekla blaga, in da je zato sprejela in potrdila uvoz blaga za sprostitev v prosti promet in porabo.

Zato meni, da je bilo sprejetje carinske deklaracije z napačno tarifno uvrstitvijo zadevnega blaga napaka v smislu člena 119 carinskega zakonika Unije.

Poleg tega na eni strani navaja, da so bili evropski in francoski organi z uvedbo preiskave urada OLAF seznanjeni s tveganji v zvezi z uvozom, in bi morali gospodarske subjekte opozoriti na ta tveganja, na drugi strani pa bi morala carinska uprava, katere kontrola je temeljila predvsem na ugotovitvah mednarodne preiskave, ki jo je izvedel urad OLAF in je natančno izpolnjevala pogoje iz členov 2 in 20 Uredbe Sveta (ES) št. 515/97 z dne 13. marca 1997, zahtevo za odpust predložiti Evropski komisiji.

V zvezi s tem je treba opozoriti na navedbo iz poročila urada OLAF, da je urad OLAF 24. novembra 2014 od tajvanskih carinskih organov prejel podatke o tem, da je bilo na Tajvanu za prevoz v EU pretovorjenih več kot 1200 kontejnerjev s sončnimi paneli, ki so imeli poreklo iz Ljudske republike Kitajske ali so bili od

tam odposlani. Ti podatki so se nanašali na uvoz v tajvansko prosto cono (carinska deklaracija F1) in ponovni izvoz blaga iz tajvanskih prostih con (carinska deklaracija F5). Prva analiza podatkov, ki jih je predložil urad OLAF, je pokazala, da se lahko 925 zabojnikov s sončnimi paneli ujema z uvozom v EU, ki so ga prijavile države članice.

Zato je družba TENERGIE DEVELOPPEMENT v skladu s ciljem mehanizma, ki Komisiji omogoča zagotavljanje enotnosti sodne prakse Skupnosti na tem področju in preprečevanje motenj pri dosledni uporabi carinskega zakonika Unije, upravičena postaviti vprašanje, ali bi morala carinska uprava zagotoviti predložitev zadeve Evropski komisiji.

Posledično je treba v skladu z načelom učinkovitega izvajanja sodne oblasti odločanje prekiniti in Sodišču Evropske unije, ki je pristojno za sprejetje predhodne odločbe, predložiti naslednja vprašanja družbe TENERGIE DEVELOPPEMENT:

[...] (ni prevedeno) [besedilo vprašanj za predhodno odločanje je v izreku]

[...] (ni prevedeno) [postopkovni elementi]

IZ TEH RAZLOGOV:

[...] (ni prevedeno) [nacionalni postopek]

SE ODREDI vložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe Sodišču Evropske unije, da odgovori na ta vprašanja družbe TENERGIE DEVELOPPEMENT:

1. Ali je treba, če tožeča družba – kot v obravnavani zadevi – izpolni pogoje iz členov 119 in 120 carinskega zakonika Unije, člen 116 carinskega zakonika Unije razlagati tako, da pristojnim nacionalnim organom nalaga, da zadevo glede zahtevka za odpust naloženih dajatev predložijo Evropski komisiji?
2. Če bi bilo treba odgovoriti, da imajo ti nacionalni organi v takem primeru vezano pristojnost, ali lahko neizpolnitev obveznosti predložitve zadeve glede zahtevka za odpust Evropski komisiji povzroči odpust dajatev in sankcij, ki so v izterjavi?
3. Če je treba na drugo vprašanje odgovoriti nikalno, ali se lahko uporabi načelo, v skladu s katerim mora država članica povrniti škodo, ki posameznikom nastane zaradi kršitve prava Evropske unije, če je za škodo v celoti odgovorna, če je ta država članica napačno uporabila člen 116 carinskega zakonika Unije, pri čemer bi se obveznost predložitve zadeve glede zahtevka za odpust dajatev iz navedenega člena razlagala tako, da posameznikom daje pravice, da je navedena kršitev dovolj resna in da obstaja neposredna vzročna zveza med njo in škodo, ki jo je utrpel oškodovanec?

[...] (ni prevedeno) [prekinitev postopka]

[...] (ni prevedeno) [postopkovni elementi]

DELOVNI DOKUMENT